

ροίας) και 'Αδριανουπόλεως ('Ορεστιάδος), ως μαρτυρείται εκ τών άνευρισκομένων εν αυταίς 'Ελληνικών νομισμάτων και 'Ελληνικών επιγραφών.

'Η ακόλουθος από τών χρόνων τούτων αναθηματική εις τόν Φοίβον 'Απόλλωνα αρχαϊκή επιγραφή επί μαρμαρίνου βωμού εύρεθέντος περι τὸ Μέγα Μοναστήριον εν τῇ τοποθεσίᾳ *Μάρμαρον*, εν τῇ ὁποίᾳ ἔκειτο ἡ *Λωδόπαρος* (πρβλ. Δωδώνη), γνωρίζει ἡμῖν ὅτι ἡ ἐν χρήσει γλῶσσα αὐτόθι ἦτο ἡ 'Ελληνική :

«Τόνδε ποτὲ ἰδρύναντο θεῶ περικαλλεῖ Φοῖβω

'Απολλωνίς ἡδὲ κασίγνητοι, παῖδες Αὐλουζένεω.

Ἔσκε δὲ τών πατρῶος ἀνὰ Σαπαικὴν ἐρίβωλον,

αὐτὰρ οἱ στήσαντο κατὰ χθόνα Λωδοπάριοι.» ¹⁾

Νοτίως δὲ τῆς κόμης Δουγγάνκιοι τὰ άνευρεθέντα πρὸ ἐτῶν ἐν ἀργῷ πλησίον πηγῆς ἀφθόνου και διαυγοῦς ὕδατος και δασυσκίου ἄλλους διάφορα ἐνεπίγραφα και ἀνεπίγραφα ἀνάγλυφα τοῦ 'Ασκληπιοῦ και ἄλλων θεῶν ²⁾ μαρτυροῦσι τὴν ὑπαρξιν αὐτόθι 'Ασκληπείου, ὡς ἀλλαχοῦ τῆς Θράκης, (ἐν Παυταλῖᾳ, Σερδικῇ, Τραϊανῇ Ἀγούστῃ, Βιζύνῃ, Δεβέλτῳ, Φιλιππουπόλει), ἱεροῦ τοῦ κατ' ἐξοχὴν κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους λατρευομένου ὑπὸ τών ἐξηλληνισμένων Θρακῶν 'Ελληνικοῦ θεοῦ ³⁾.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ διαίρεσιν εις ἐπαρχίας τῆς διοικήσεως Θράκης ἡ περιοχή ἐκείνη διήχθη εις τὴν ἐπαρχίαν Αἰμιμόντου, ἔχουσαν μητρόπολιν τὴν 'Ελληνικὴν 'Αδριανούπολιν ⁴⁾, εις

K. M. 610
Αποφύλκτος:
= Θεσσαλ. Ad
τ. 27. 1940
v. 177
(21)

1) 'Ιδε Μυρτ. 'Αποστολίδου, 'Επιγραφαι Φιλιππουπόλεως και τών περι αὐτὴν, «Θρακικά», τόμ. ΣΤ' ἐτ. 1935, σελ. 151 ἀρ. 32.

2) Α ὁ γ. Παπαϊωαννίδου, διδασκάλου ἐν Μεγάλῳ Μοναστηρίῳ, ἐν τῇ προμνημονευμένῃ Συλλογῇ Μιτ. Δουλουδοπούλλου, σελ. 9'.

3) 'Εσχάτως ἀνεκαλύφθη και ἑτερον 'Ασκληπεῖον παρὰ τῷ Βατκούνιον (Βησσαρά) ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Τατάρ-Παζαρτζικίου, κέντρῳ τῆς Βησικῆς ἐν τῇ βορειοδυτικῇ Θράκῃ ὑπὸ τοῦ φιλοπόδου διευθυντοῦ τοῦ ἐθνικοῦ μουσεῖου και βιβλιοθήκης Φιλιππουπόλεως Δημ. Τσόντσεφ, ὡς διεπιστώθη ἐξ ὑπερστρακισίων άνευρεθέντων ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ ἐνεπιγράφων και μὴ ἀναθημάτων-βωμῶν, στηλῶν, ἀναγλύφων τοῦ θεοῦ τῆς ὑγείας και ἄλλων. Ὁ θεὸς φέρει τὸ και ἐξ ἄλλων επιγραφῶν γνωστόν τοπωνυμικόν ἐπίθετον Ζ υ μ υ δ ρ η ν ὡ ς. Τὸ τοπωνύμιον Ζ υ μ υ δ ρ α Θρακικόν, πιθανῶς ἐκ τοῦ Ζ i n d r u m a - d i n d r u m a, σανσκρ. d r a - m a, 'Ελλην. δ ρ υ μ ὡ ς. 'Ιδε και T o m a s c h e k, Die alten Thraker, II, Die Sprachreste, β', Personen und Ortsnamen, ἐτ. 1894, Wien.

4) M a r c e l l i n i A m. XXVII, 4.—K u h n, Verfassung des Röm. Reiches, τόμ. II, σελ. 205.—M o m m s e n Th. Röm. Geschichte, τόμ. V, σελ. 235.—M a r q u a r d t, Röm. Staatsverwaltung, τόμ. I, ἐκδ. 2α, ἐτ. 1881, σελ. 315.

τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ τρίτου τῶν Βουλγάρων βασιλείου ἐπῆγγο καὶ ἐκκλησιαστικῶς¹⁾. Ἐπὶ τῆς βυζαντινοκρατίας οὕσα αὕτη τὸ τῆς Ἀδριανουπόλεως οὕτως εἶπεῖν προσκέπασμα, διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ ὁποίου οἱ ἐκ τῶν διόδων τοῦ κεντρικοῦ Αἴμου κατερχόμενοι ἀπὸ βορρᾶ βάρβαροι ἐπέτρεχον τὴν Θράκην, διετέλει ἐπὶ αἰῶνας ἡ ἀκραία αὐτότῃ ἐπαρχία τῆς αὐτοκρατορίας ὁμοροῦσα τῇ Βουλγαρίᾳ, ὡς αἰεὶ αὕτη ἐξετείνετο καὶ ἐντεῦθεν τοῦ Αἴμου καὶ εἶχε πάγια ὅρια μετὰ τῆς αὐτοκρατορίας. Ὅθεν καὶ ὡς αἰεὶ κατελαμβάνετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, ἐπανεκτάτο μετὰ βραχύτατον χρόνον ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς τε μεγάλης Ἀδριανουπόλεως καὶ τῆς πρὸς νότον καὶ ἀνατολὰς Θράκης.

Ἐκαλεῖτο δὲ *Μηλεῶνες* μὲν κατὰ τὸ πρῶτον τῶν Βουλγάρων βασιλείων, *Παρορία*, δὲ κατὰ τὸ δεύτερον. Ἐπειδὴ δὲ οὐδέποτε διεξεδικίθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ὡς ὑπὸ ὁμοφύλων τῶν οἰκουμένη, ὡς συνέβαινε περὶ τῆς πρὸς βορρᾶν αὐτῆς μέχρι τοῦ Αἴμου περιοχῆς, ἥτις ἦτο τὸ μῆλον τῆς ἐξιδος μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Βουλγάρων, ἔπεται ὅτι ὤκειτο καὶ ἀραιομένου ἔνεκα τῶν πολέμων τοῦ πληθυσμοῦ τῆς συνφιζέτο ἐκάστοτε ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ ἐλληνιζόντων στοιχείων, ἀξιομαχῶν καὶ πιστῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν αὐτοκρατορίαν, ἀποτελούντων ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τοὺς Ἀκρίτας, δηλαδὴ τοὺς προασπιστάς τῶν ὁρίων (ὁρίων) κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν.

§ 9) Οὕτω ἐπὶ τοῦ πρώτου τῶν Βουλγάρων βασιλείου, ὅτε ὁ Κροῦμος προτείνων εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς εἰρήνην ἀπῆτει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προγενεστέρων μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ καὶ τοῦ Κομερσιού συνομολογηθεῖσάν συνθηκῶν, «αἱ τοὺς ὅρους περιεῖχον ἀπὸ *Μηλεῶνων* τῆς Θράκης²⁾, καθωρίζοντο τὰ ὅρια τοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους πρὸς βορρᾶν, τῶν *Μηλεῶνων* καταλειπομένων τῇ αὐτοκρατορίᾳ. Ὡσαύτως κατὰ τὰς μεταξὺ τοῦ Ὁμορτάγ, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Κροῦμου, καὶ τῶν Βυζαντινῶν μετ' ὀλίγον (814) συνομολογηθεῖσας τριακοιταετεῖς σπονδὰς³⁾ οἱ *Μηλεῶνες* κατελείποντο αὐτῇ τῇ αὐτοκρατορίᾳ. Τοῦτο μαρτυρεῖται οὐ μόνον ἐξ ἀναμνηστικῆς ἐπιγραφῆς⁴⁾, καθ' ἣν τὰ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ὅρια ἤρχοντο ἀπὸ Δεβελτοῦ, διῆκον πρὸς δυσμὰς μέχρι Κωνσταντίας (Τυρνόβου-

1) Σ ἄ ρ δ ε ω ν Γ ε ρ μ α ν ο ὺ, Ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς Θράκης, «Θρακικά», τομ. ΣΤ', ἔτ. 1935, σελ. 37 καὶ 39.

2) Θ ε ο φ ἄ ν ο υ ς, χρονογρ. Ι, σελ. 475, ἔκδ. Βόννης.

3) Ζ ω ν α ρ ᾱ, XV, 14.

4) Z l a t a r s k y, Bull. de la société archéol. Bulgare, ἔτ. 1913, σελ. 131—